

Héhalmi Hírmondó

A TARTALOMBÓL:

Számvetés
Karácsony
Ötletparádé
Népszokásaink
Gyerekszáj
Óvodai hírek
Melléklet

A HÉHALMI KÉPVISELŐTESTÜLET TÁJÉKOZTATÓJA

*Kellemes karácsonyi ünnepeket
és sikerekben gazdag
boldog új évet
kívánunk minden
kedves olvasónknak!*

a Szerkesztő Bizottság

Számvetés

Mi, ma élő emberek szerencsésnek tekinthetjük magunkat, hisz az ezredforduló részesei lehetünk.

Az elmúlt egy évben, a publicisztikában és a politikában vita volt arról, hogy mikor lépünk át a harmadik évezredbe. A hozzáértők tudták, hogy az ezredforduló 2000. évi szilveszterének éjszakáján van. Krisztus születése óta ez lesz a második, hisz az első államalapításunk évében volt. Kisgyermekkoromban arról álmodoztam, hogy megélem az ezredfordulót. Álmom valósággá vált. Sokadmagammal ünnepelhetem a 2001. év eljövetelét. Vannak évek, amelyek ünnepekben gazdagok. A 2000. év is ilyen. Millenium, államalapítás, a kereszténység felvételének évfordulója, évezred-váltás. Mind-mind alkalom az ünneplésre, gondolkodásra, elmélkedésre, közösségi összefüggésekre és egyben az emberi kapcsolatok erősítésére is. Talán igazuk van azoknak, akik azt vallják, hogy az ünnep munka, öröm, érzelmi feltöltődés és egyben az emberi élet hétköznapijainak harmonizálóját is. Minderre

(folytatás a 3. oldalon)

A megváltó születése

Fa, fű hírül vitte,
Megszületett Isten gyermeke.
Fényes csillag ment ma erre,
Vitte a hírt Betlehembe.

Istállóban leltek szállást,
Szűz Mária s férje József.
Nehéz volt az út idáig,
Meghúzódni itt is jó lesz.

Pásztorok az istállóban,
Barmaikkal együtt laknak.
Vándorok itt szállást lelnek,
Hideg elől menedéket.

Napkeleti három bölcs,
Fényes csillagra talál.
Mi lehet az égi jel,
Ami, nekünk utat vezérel?

A három király útra kelt,
S a csillag nyomába eredt.
Ahol a csillag megállt,
Ott született a megváltó, király!

Megtalálták a kisdedet,
A fényesség hozzá vezetett.
Hoztak tömjént és aranyat,
Ünnep számunkra ez a nap!

A messiás megszületett,
Minden ember örül neked!
Ez a nap lett a karácsony,
Azóta is ünnep a világon!

Írta és rajzolta: Csorba Annabella

„Az élet egyetlen tartalma a szeretet, ha ez elpusztul, nincs értelme, hogy éljenek az emberek.”
(Tolsztoj)

Gondolatok a Karácsony körül

„Bárhogyan is igyekszünk az ünnepeket megfosztani ragyogásuktól, bármennyire is azt halljuk, hogy mindennap egyforma, az ember számára mégis különböznek a napok. Van, akinek a legközönségesebb hétköznapiak is az ünnepélyesség érzésével telítődnek. Vannak tehát napok, amelyek – valamilyen okból – fontosak a számunkra.”

Nagy István Attila

A kellemes, langyos levegő nem éppen a télre, a téli ünnepekre hangol, de a naptár, az adventi koszorú három égő gyertyája azt jelzi, Karácsony ünnepe lassan újra bekopogtat az ajtón. A gyerekek már nagyon izgatottak, először a Mikulás, majd a karácsonyvárás öröme burkolja be őket. Mi, a felnőttek csodálkozva

kapjuk fel a fejünket: „Újra itt van? Hiszen csak most múlt el! Ismét eltelt egy év!” És máris ezernyi gondolat jut eszünkbe: az ajándékok, a fenyőfa, az ünnepi menü... A hétköznapi forgatagában nincs rá időnk, hogy egy kicsit hangolódjunk, felkészüljünk az ünnepre!

Pedig milyen fontosak számunkra az ünnepek! Szinte ünneptől ünnepig élünk, talán “meg is halnánk”, ha egyik másik kimaradna az életünkben. Mi az ünnep lényege? Az egyetemességhez való közeledés, a legmagasztosabb gondolatokkal, eszmékkel, és a legtisztább érzésekkel való találkozás. Semmi olyat nem teszünk, amit ne tennénk máskor, de az emberen eluralkodó ünnepi érzés teszi mássá, szertartásosabbá azokat a napokat. Az idő gyorsan telik, szinte rohannak a percek, mégis úgy érezzük sokkal többet éltünk át, mint máskor. Az ünnepeket mindenki másként éli meg, és mindenkinek vannak saját ünnepei. Most egy olyan alkalomra készülünk, amely az egyik legszebb és legnagyobb ünnepe az emberiségnek. Karácsony ünnepe talán az egyetlen, amit nem lehet félremagyarázni, mert mindenki megtalálja benne azt, ami számára érték. Legfőbb tartalmát Jézus születése adja, de nevezik a szeretet, a család, a béke ünnepének is. Épp azért szép, mert mindenkinek tartogat valamit!

Én is készülődöm e szent ünnepre lélekben és külsőleg, a lakás díszítésével, töröm a fejem az ajándékokon. A városok kirakatait, az árusok, a boltok portékáit szemlélve egy kicsit elszomorodtam. Miért akarnak oly sokan meggazdagodni karácsonykor? Az árak az egekig szöknek! Az emberek tolonganak, türelmetlenek, egymást lökdösik, csak le ne maradjanak az akcióról, vagy a 10.000-Ft-os játékcsodákról. Ellepi az üzleteket a méregdrága

karácsonyi díszek kavalkádja, s néhányan már azt sem tudják, mivel bővítsék a családi ház külső ékességét. Sorolhatnám még azokat az árnyfoltokat, amelyek megtörik a kedves ünnep varázsát. Korunk társadalma már más karácsonyokat él át, mint évtizedekkel ezelőtt. Sajnos az elanyagiasodott világ, a magamutogatás az ünnepeinkre is rányomja a bélyegét. Hol vannak már a régi karácsonyok, amikor szaloncukor helyett csak dió és alma került a fára? Amikor az egyetlen ajándék egy mákos bejgli volt, aminek morzsáiból még a madarak is kaptak? Az idők sok szép történetet tudnának elmesélni az ő karácsonyaikról a mai gyerekek ámulatára.

Az ajándékozás több évszázados hagyománya a karácsonynak, s bár szép, nemes gesztus, mégsem ez a legfőbb lényege. Sokszor egyetlen kedves szó, mosoly, egy meghitt beszélgetés, saját készítésű, egyszerű emléktárgy szebb és egyedibb ajándékká válhat, mint a vásárolt tömegcikk. A Szenteste minden év legszebb, leggyönyörűbb óráit jelenheti, ha mi is úgy szeretnénk. Ahhoz, hogy átéljük a karácsonyi varázslatot időben hozzá kell látnunk az előkészületekhez. Hankiss Ágnes szerint „Az ünnepet megelőző nap, de főleg az azt megelőző este már valódi ünnep.” Fokozatosan öltöztessük díszbe a szívünket, hiszen méltóvá kell válni az ünneplésre külsőleg és belsőleg is!

Ne felejtsük el, hogy minden ünnep legfőbb funkciója a közösség erősítése. A Karácsony a család ünnepe is! Nincs is annál meghatóbb, szebb és boldogabb pillanat, mint szeretteinkkel együtt állni a pompázó fa körül, és énekelni a Mennyből az angyalt. Sajnos ma már azt tapasztalhatjuk, hogy az ünnepek elmenekülnek a családokba. Pedig milyen szép egy éjjeli szentmise, egy karácsonyi hangverseny. Milyen tartalmas, élményekkel teli napokat jelentett az advent, a karácsony nagyszüleinknek! Együtt járták a Szent családot, mentek betlehemezni... Ünnepelni csak az a közösség tud, amelyik a hétköznapiakon is közösség. Az ő számukra az ünnep csúcspontnak számít. Bízom benne, hogy kis falunk is azon az úton halad, hogy minél szebben éljük át együtt az ünnepeket, így a karácsony szellemét is. Sajnos az ünnep utóéletével már kevésbé foglalkozunk, pedig beszélni kell róla, fel kell dolgozni az élményeket. A legjobb módja ennek a beszélgetés.

Készüljünk hát! Az idő szinte száguld, de azért álljunk meg néha egy-egy percre, gondolatokat, érzéseket gyűjtögetni, amelyeket át tudunk majd adni december legszebb napjaiban. Az ünnep megvalósul, csak akarni kell! E gondolatok jegyében kívánok minden kedves olvasónak Boldog, kegyelemteljes karácsonyt, és meghitt együttlétet szeretteikkel!

Gyeván Violetta

(Számvetés, folytatás az 1. oldalról)

szükségünk van! A közelgő karácsony és újév remélem mindannyiunknak lehetővé teszi a testi-lelki építkezést és újabb erőt ad a hétköznapi „küzdelmekhez.”

Az ünnepek alkalmat kínálnak arra is, hogy számba vegyük mit végeztünk jól, rosszul, önmagunk vagy mások örömére, szomorúságára. A közelmúltban Önkormányzatunk is értékelte évi tevékenységét. Az önvizsgálat kitért az eredményekre, sikertelenségekre és pontosításra került mindaz, amiben rövidebb vagy hosszabb távon változtatni kell. Természetesen az önkormányzatok gazdálkodása függ a közgazdasági környezettől, a települések általános és sajátos helyzetétől. A jelenlegi finanszírozási rendszerben nehéz helyzetben vannak a kistelepülések. Miért?

Alapvetően három oka van.

Az egyik: hogy az alacsony lakossági lélekszám és a kevés gyermek miatt, a normatív támogatás összege szerény mértékű.

A másik: a kereső korú népesség munkajövedelme elmarad az országos átlagtól, ezért a személyi jövedelemadóból származó bevétel a központi kiegészítés ellenére is alacsony szintű.

A harmadik: a saját bevételek növelésének nincsenek meg a reális lehetőségei. Helyben kevés a munkalehetőség, alig van tőkeerős vállalkozás, szerények a jövedelmi viszonyok, nincs kiemelkedően kvalifikált munkaerő. Mindezek következtében gyenge az adóerőképesség.

Az elmúlt évtized fejlesztési politikája eredményeként viszonylag jó színvonalú közszolgáltatást nyújtottunk ki. Csökkenő bevételek mellett komoly terhet jelent a hálózat fenntartása. Legfontosabb eredménynek tartjuk, hogy változó feltételek közepette is működtetni tudtuk intézményeinket, közösségi szolgáltatásainkat. Az önkormányzat fizetési kötelezettségeinek mindig eleget tett. A legjelentősebb szociális gondokat kezelni tudtuk. Rászorultság esetén támogatásban részesítettük az átmenetileg nehéz helyzetbe került egyéneket, családokat. Pályázati lehetőségek kihasználásával szerény fejlesztést is tudtunk megvalósítani. Pl.: járdafelújítás, könyvtár gázfűtésének kiépítése, közvilágítás korszerűsítése, egészségügyi műszerek beszerzése stb. Rendezvényeinkre az igényesség és a sokoldalúság volt a jellemző. Kiemelkedően jól sikerült a millenniumi zászlóatadó ünnepség és kiegészítő programjai. Elkészült a falunk történetét összefoglaló könyv. Egyéni teljesítmények közül kiemelkedik Ajkler Zita olimpikon, példaértékű sportteljesítménye. Sikertelenségnek tartom, hogy nem kapott központi támogatást szennyvíz-pályázatunk, és emiatt környezetünk védelmében, rendezettségének javításában oly fontos minőségi előrelépést nem tudtuk megkezdni. Mindezek a jövő feladatát képezheti.

Összességében Önkormányzatunk eredményes évet zár. A Képviselőtestület feladatainak ellátásában számíthatott az intézmények, a Polgármesteri Hivatal dolgozóira és a lakosság többségének támogatására, melyet tisztelettel megköszönök. Eredményeinket közös sikernek, értéknek tekinthetjük.

A település minden lakójának áldott karácsonyt és boldog új évet kívánok.

Szilágyi Albert polgármester

Karácsonyi Ötletparádé

(Az ünnepig még elkészülhet!)

Minden család kamrájában van kisebb-nagyobb üres befőttes üveg. Fessük be az oldalát vízfestékkel, temperával, de ragaszthatunk rá színes papírokat, fonalat, vékonyra vágott citrom vagy narancskarikákat is! Az üveg közepébe gyurmával rögzítsünk egy szál gyertyát, vagy tegyük bele teamécsest. A lakás minden helységébe tehetünk belőle. (a. ábra)

Az ablakokról sem feledkezzünk meg! Miután csillogóra takarítottuk őket, fűzzünk fel vékony cérnára fóliából készített kis golyókat, vagy pattogatott kukoricát, és rajzszeeggel rögzítsük a két ablak közé. Mesebeli hóesést láthat a kinti és bent szemlélő. (b. ábra)

Rajzoljuk körül a boltokban kapható (pl.: szilvia) selyemcsomagoló papírra a melléklet B oldalán található szabásmintákat. Hegyes kis ollóval vágjuk ki, és ragasszuk az ablakra a hópihét és a hóembert. (1-2-3. rajz)

Az 4. forma esetén, hajtsunk egy rajzlapot harmonikaszzerűen háromfelé, majd hajtsuk félbe hosszában is. Ezután fektessük rá az egyik oldalára az 4. mintát és rajzoljuk át. Ha kivágjuk három egyforma, egybefüggő, csúcsíves ablakot kapunk, aminek a hátlapjára piros mikulászacskót ragasztunk. Az asztalon felállítva teamécsessel a közepén szép asztaldísz kapunk!

A papírok behajtására és a sablon illesztésére ügyeljünk! Ha a mintákat már átrajzoltuk bátran elkészíthetjük az A oldali házikót!

Egyszerű asztaldísz készíthetünk almából és gyertyából. Fúrjuk ki a fényesre csiszolt alma közepét a gyertya vastagságának megfelelően. Karton lapból szabjunk ki csillag formát, a közepén lyukkal a gyertyának. Azután vonjuk be fóliával, tegyük az alma tetejére, szúrjuk bele a gyertyát. Egy tálcára készítsünk fenyőágalyakat és 2-3 ilyen „almát” helyezzünk el rajta ízlésesen! (d. ábra)

Díszítsunk gyertyát! Vastagabb gyertyát válasszunk! Éles késsel hosszában hasítsunk bele vonalakat! Fessük be temperával vagy körömlakkal a vágatokat. (A lakott fűtőszűrővel vigyük az árkokcsákba!) Celofánba csomagolva igazán egyedi és ízléses ajándék lehet! (e. ábra)

Egy szép narancsot kössünk körül színes szalagokkal, illetve fonallal. Tűzzünk bele sok-sok szegfűszeget és máris felakaszthatjuk, akár a csillárra is. Kisebb méretű csillagszóró is kerülhet bele. Sokáig illatosítja a helyiséget és szépen díszít. (c. ábra)

Drégeli Györgyné

Drégeli Györgyné

Jelképek

Szinte még alig halványodtak el az augusztus 20-i tűzijáték fényei, újra ünnepre készülünk.

De ez valami más. Az egyetlen olyan ünnep, melyet nem tudott kisajátítani egyik politikai párt sem, egyik felekezet sem, nem függ a földrajzi határoktól, az emberek bőrének színétől.

Igen ez az. A karácsony. A Béke, a Szeretet ünnepe. Tudjuk már „könyv nélkül” is. „Forgatókönyve” egyszerre más és más, és mégis ugyanaz mindenütt. Mozzanatai belénk évdtek gyermekkorunk óta, tesszük észrevétlenül: Vásárlás, fenyődíszítés, sütés – főzés...

Ebben az ünnepben számomra az a legszebb, hogy nem csak úgy egyszerre felvirrad ránk, hanem ráhangolódást, előkészületeket igényel. Az „Ádventi szent idő” már korábban elkezdődik.

Elkészülnek az Ádventi koszorúk, az ablakokba egyre több a dísz, a szekrények mélye egyre több meglepetést rejt.

De mit is jelentenek ezek a jelképek?

Először is: az **Ádvent** latin szó, Istenvárást jelent. Ideje András – apostol ünnepétől, november 30-tól december 24-ig tart. Mivel a bűnbánat színe a lila, ezért az **ádventi koszorún** lila a három szalag és a három gyertya. A negyedik gyertya és szalag, mely a harmadik vasárnapot jelenti rózsaszín, mely az öröm színe, hogy egyre több a fény, egyre közeledik a nagy nap.

Maga a szó **KARÁCSONY** szláv eredetű, az ősi keresun szóból ered. Jelentése: újba átlépő. Igen egy újba átlépőt, hiszen ez a nap december 25-e a téli napforduló is egyben, ekkor leghosszabb az éjszaka, s ezután már a világosság éled. De hogyan is közeledik felénk az ünnep?

Mi minden történik még addig?

Ilyenkor **Rorátéra** járunk. Lassanként készíttjük fel a lelkünket. A hajnali misék hangulatát elmesélni nem lehet. Csak annak párosodik el a tekintete e szó hallatán aki ment már a csikorgó hóban, édesanyja kezét fogva a templomba ilyen kora reggel.

Gyermekeink is készülődnek már novembertől. **Misztériumjátékot** tanulnak be, melynek eredete a következő:

„Betlehem városában annak idején kegyelettel gondozták azt a sziklabarlangot, amelyben a hagyomány szerint Jézus bölcsőjéül szolgáló jászol maradványai voltak. A relikviák később Rómába kerültek, és itt a IV. században, majd másutt is szokásos lett a betlehemi sziklabarlang – alkotás és a születés jelenetének bábokkal való ábrázolása. Ezzel pedig kialakult a liturgikus misztériumjáték, amelyben később a bábok szerepét élő alakok kezdték helyettesíteni, átvéve egyúttal a bábjáték magyarázójának szövegét is.”

A felnőttek is többet imádkoztak ilyenkor. Jó alkalom volt

erre a „Szállást keres a szent család” járás, amikor is 9 napon át egy-egy család szállást ad a Szent családot ábrázoló szobornak, képnek, vagyis jelképesen a Betlehembe igyekvő Máriának és Józsefnek.

Olyan jó közösségben lenni, együtt énekelni, imádkozni! De jó lenne ha mi fiatalabbak is felismernénk ezt, és egyre több ilyen csoport lenne a faluban!

Ahogy a napok közelednek a Szentestéhez megvesszük a fenyőfát is, hogy Karácsony böjtjén karácsonyfát varázsoljunk belőle.

De mi is az a **karácsonyfa**?

„Az egyik monda szerint, amikor Jézus a földön járt a gonosz emberek miatt bujdosnia kellett. Egyszer üldözői elől egy sűrű lombú fa alá menekült, de a fa rászólt: Menj innen, mert ha itt találunk engem is elpusztítanak! Úgy utasította a többi fa is. Végül a fenyőfához ért. Ennek alig volt lombja, de az ágak elrejtették a menekülőt. Jézus így szólt a fenyőfához miközben megáldotta: Soha ne hullasd el a leveledet! Akkor is virulj és zöldülj, amikor a többiek levételenül sorvadognak. Te légy a legdélcegebb, a legszívósabb minden társad között, s élj meg mindenütt. Légy az emberek öröme és emlékezetemre rajtad

gyűjtsanak karácsonyi gyertyát...., Az örökzöld fenyő, az örök élet reménységének szimbóluma.

„A karácsonyfa elődje a karácsonyi piramis volt, melyet fából készítettek. A virágcserepbe vagy fatönkre erősített deszkaszálhoz keresztben két - három vékony lécet szegeztek, felfelé rövidülőket.. Ezeknek a léceknek a végein gyertyákat is gyújtottak, amikor a karácsonyi piramis köré gyűltek.”

„Más helyeken a karácsonyfa állítás előtt életfát, termőágot, fagyöngy-

csokrot, mogyoróágot, rozsmaring-ágot állítottak, ami az évről évre megújuló természet jelképe volt. Ezeket az ágakat a gerendára függesztették, közben karácsonyi dalokat énekeltek. Aranyozott diót, mogyorót, almát tettek rá.”

A fenyőfák alatt Karácsony ünnepére templomainkban felállítjuk a **betlehemet**, hogy Jézus születésének figuratív bemutatásával is segítsük mélyebben megélni Isten Fia megtestesülésének nagy titkát. Assisi Szent Ferenc Greccióban állított fel először egy különös, élő személyekből és élő állatokból megjelenített betlehemet.

A karácsony legnagyobb öröme és legnagyobb gondja: az **ajándékozás**. „Ilyenkor mindenki angyalfiát, ajándékot készít és ad szeretteinek. A karácsonyi ajándékozás már az ókorban elkezdődött. A gazdagok az alattvalókat megajándékozták süteménnyel, gyümölccsel, pénzzel. A magyar királyok is az udvari népnek feldíszített ágot ajándékoztak. Az emberek ajándékot osztottak, hogy örömet szerezzenek egymásnak. Családi ünneppé csak a XVII. századtól vált a karácsony.”

Amikor ennyi előkészület után felhangzik az éjféli misén az orgona hangja, akkor érinti meg lelkünket igazán a karácsony: a kis Jézus születése, vagy „csak” a béke és a szeretet ünnepe kinek – kinek világnézete szerint.

Ha majd elmúlik a csodás három nap máris készülhetünk az évezred búcsúztatására. Hiszen az év utolsó napja az igazi ezredforduló, amikor immár visszavonhatatlanul átlépünk a harmadik évezred első évébe.

Varga Zsuzsanna 4. o. tanuló rajza

*Ez a dicső szent István is veszi hárfáját,
Édesdeden veregeti kedves nótáját
Azt kívánjuk szívesen,
hogy az Isten éltesse,
Testi- lelki áldásokkal
Szerencséltesse!*

Karácsonyi szokások és hiedelmek

Népszokásainkban az embernek az, az ősi vágya ölt testet, hogy megkísérelje befolyása alá vonni az őt körülvevő természetet, a körülötte lévő világot, hogy annak apró jeleiből következtetni tudjon az eljövendő dolgokra.

A nagy betakarítási munkák végeztével, a nappalok rövidültével a benti, csoportosan végzett munkák kerültek előtérbe, melyeknek elmaradhatatlan része volt a mesemondás, dalolás, beszélgetés. A hideg, a fény hiánya mindig magában rejt valami várakozást; várakozást a születendő újra, ami majd az új tavasz képében ölt testet. Nem csoda hát, ha a tél közepével megsza-
pörögnek az olyan jellegű népszokásaink, melyek „magikus cselekedetei” a jövő évi bő termést, termékenységet, a szerencsét, a család összetartását hivatottak biztosítani.

„Globalizálódó” világunkban, ahol az ízlést a televízió diktálja és a boltok kirakatai, ahol a hagyományos értelemben vett közösségek kihaló félben vannak, talán nem haszontalan felidézni néhányat azok közül a szokások és hiedelmek közül, melyek itt Héhalomban léteztek.

Advent második vasárnapja után felkerekedtek a falubeli gyerekek, és a saját maguk által eskábált jelmezekben és Betlehemmel elindultak „angyali vigasságot” vinni. Luca napjáról, december 13.-áról mindenkinek a Luca-széke jut eszébe. Azt már kevesebben tudják, hogy a lányok úgy jósoolták meg leendő férjük nevét, hogy villájukon mákos tésztával kiszaladtak a kapu elé, és amilyen nevű férfit először megpillantottak, azt tartották, hogy jövődöbelijüket is így fogják hívni. Ezen a napon kis cserébe búzát ültettek, amit karácsonykor a Szűzanya

oltáránál helyeztek el. Ezen a napon nem volt szabad az asszonyoknak varrni, mert ezzel „bevarrták a tyúkok fenekét”, azaz a jövő évben nem tojtak tojást.

Luca után, december 15.-én kezdődött el a Szent Családjárás. Ezt a szép szokást napjainkban is gyakorolják.

Karácsony böjtjének, december 24.-ének jellegzetes ételei a mákos guba, alma, dió, méz, fokhagyma. Mindegyik jelképes jelentést hordoz. A mák az ünnep kozmikus telítettségét, az Úrnak a hívők körében való jelenlétét, gondoskodását idézi, ezen túl a sokszemű mák a bőséget, gazdagságot is biztosította. A méz édessé teszi az életet, a fokhagyma orvosság, ezen kívül a gonosztól is óv. A dió ősi Krisztus-jelkép. A Megváltó először anyja méhében, aztán a sziklasírban rejtőzött, hogy utána az embereknek adja magát. A kerek, hibátlan, piros alma az egység, az egészség, a szépség, a szerelem jelképe. A szétvágott almát annyi darabra szelték, ahányan az asztalt körülülték, hogy ha a következő évben valamely családtag útközben eltéved, az almára gondolva hazataláljon.

Étkezéskor a család minden tagja mindenből, ami a tányérján volt, tett egy falatot egy tálkára, amit aztán az asztal alá tettek. Ez volt a karácsonyi morzsa, ami vízkeresztig az asztal alatt is maradt, és amit azoknak a családtagoknak tettek oda, akik már a túlvilágra költöztek. Ennek a morzsának gyógyító erőt

is tulajdonítottak, magát a gyógyítást a belőle származó füsttel végezték. Az asztal alá, a karácsonyi morzsa mellé egy köteg szalma is került, hogy a kis Jézus helyet találhasson rajta magának.

Az éjféli mise után, a böjt leteltével asztalra kerülhetett az angyali kolbász.

A gazdasszony még az ünnepek kezdete előtt megsütötte az ünnepekre elegendő kenyeret, kalácsot. Külön karikába tekert kis fonott kalácsot, pásztor-kalácsot is készített, a köszönteni jövő kondásnak, aki a faluban lévő disznókra vigyázott a réten. A kondás, mikor

köszönteni indult, annyi vesszőt vitt magával, ahány disznóra vigyázni szokott. Amelyik házba betért, ott a gazdasszony a köténye kifordított csücskével annyi vesszőt húzott ki a nyalápból, ahány malaca volt. Ezzel megveregette a kondás lábszárát, és azt mondta: „Frissek legyenek a malacok”. Szilveszterkor csak disznóból készült ételt főztek, mert a disznó a házba túrja a szerencsét, még a szárnyasok kikaparnák a szerencsét a házból. A néphiedelem szerint a bab, a lencse, a rizs, a mák, és a kukorica is sok pénzt hoz a házhoz. Az új esztendő első napján vidámnak kellett lenni, mert amilyen az új év első napja, olyan lesz az egész esztendő is.

Kovács Anna

Oláh Norbert rajza

Gondolatok a karácsonyról és a szeretetről

Az elválaszthatatlanul összefonódó szavak hallatán eszünkbe jut Pál apostol üzenete:

„mert ha szeretet nincs bennem olyanná leszek, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom”

A bölcsék arra intenek, hogy legyünk megfontoltak cselekedeteinkben, mert bár tiszta szívből szomjazzuk a kedvességet és a szépséget az anyagi erők gyakran tévútra visznek.

Felnőttként fájdalmas kudarcok árán megtanultuk, nem minden érzelem tiszta, nem biztos, hogy a kimondott szó igazságot takar. A gyerekek még tapasztalataik elején, sokszor talán túlságosan naiv reményekkel közelítenek a világhoz. Vajon ők miként vélekednek a szeretetről, mi jut eszükbe a szó hallatán?

Az alábbiakban a héhalmi általános iskolások gondolataiból nyújtunk át egy csokorra valót.

Szeretet

“A szeretet sok fajtában jön elő: például szerelem, barátság és a karácsonyi. A szeretetet Jézus mutatta meg nekünk, aki szeretett minket, szeret is, szeretni is fog. A szeretet mindennél fontosabb.”

Farkas Márkó 7.o.

Szeretet az, ha valakit szeretünk. Vagy valaki minket szeret és az együttérzés is szeretet, meg az, amikor nem hazudnak nekünk.

Szűcs Alexandra 3.o.

Szeretet az, amikor az emberek szeretik egymást és törődnek egymással, gondoskodnak egymásról, odafigyelnek egymásra.

Molnár Alexandra 3. o.

Ha valakinek nincs barátja az rossz érzés. Ha valaki megbántja a másikat az nem jelenti, hogy nem szereti őt. Amikor valaki gyűlöli a másikat az nem jó dolog, mert akkor őt is gyűlölni fogják..

Hegedűs Enikő 7. o.

Vannak bizony olyan emberek, akik csak önmagukat szeretik, a többi embert viszont észre sem veszik. Vannak emberek, akik nagyon szemtelenek. Nekem sok barátnőm és barátom van, akiket nagyon szeretek. Szerintem ez a szeretet.

Franka Edina 7. o.

A szeretet nagyon fontos. Ha valaki gonosz, szerintem akkor is van a szívében szeretet, még ha csak egy kicsi is.

Kovács Erzsébet 6. o.

A szeretet összeköti az embereket. Vannak szerelmesek és vannak olyanok is, akik csak apa-fiú, anya-lánya módon szeretik egymást. Szinte mindenben megjelenik a szeretet, pl.: szeretem a pudingot, szeretem anyukámat, apukámat, testvéreimet, mamámat, papámat meg sok rokonomat.

Drégeli Péter 6. o.

A szeretet, amikor valakiért áldozatot hozunk. Amikor valakihez kedvesek vagyunk és megbecsüljük, ajándékokat adunk neki. Mindig szépen beszélünk vele és tisztelettudóan. Ez a szeretet.

Szűcs Judit 6. o.

A szeretet őszinte dolog, egy aranyfonál, amely ha elszakad még össze lehet kötni, de soha nem lehet ugyanúgy szeretni.

Varga Zsuzsanna 4. o.

A szeretet fontos, mert ha az ember nem tud szeretni, akkor nem lesznek barátai. Mindenkit kell szeretni, mert mindenkinek szüksége van rá.

Tábik Péter 4. o.

A szeretet az egy olyan fogalom, amit kifejezni szavakkal nem lehet. Nagyon kellemes érzés, ha szeretnek, vagy ha én szeretek valakit.

Szalay Fanni 4. o.

A szeretet az egy érzés. Szeretni jó szívvel lehet. A szeretetet nem lehet megvenni.

Szűcs Péter 4. o.

A szeretet segít minden gond megoldásában.

Oláh Norbert 4. o.

Mindenkit szeretek az egész családomat és a rokonaimat, mert sokat jelentenek nekem.

Pálok Gréta 3. o.

Szeretet: az a béke, a kedvesség, a jószívűség, a türelem és az együttérzés.

Franka Nikolett 3. o.

Nincs olyan ember, akinek a szívében ne élne a szeretet. Ha valamit vagy valakit szeretünk, azért mindenre képesek vagyunk.

Sulán Ádám 6. o.

A szeretet azt jelenti, pl.: hogy szeretem az anyukámat. Ha lesz barátnőm azt is szeretni fogom, szerelemből. Fontos viszont, hogy szeressük a barátokat és a tanár néniket is.

Oláh Ádám 6. o.

Karácsony

A karácsony egy nagyon szép piros betűs ünnep. Ilyenkor nagy a sürgés-forgás az egész házban. Felvesszük a szép ünneplő ruhánkat. A karácsonyban az a nagyon szép, hogy együtt van a család, még a rossz házasságokban is. Mondjuk. Habár nem mindig.

Kardos Szilárd 8. o.

Szerintem a karácsony a legjobb dolog a világon. Sok ajándékot kapunk, de a legfontosabb, hogy a család együtt van. Azért is jó még, mert anyukámat fel tudom köszönteni, mert karácsonykor született.

Magda György 7. o.

A karácsony a legjobb ünnep, ilyenkor az egész család otthon van. Nagyon szeretem, mert hangulatos. Szoktam segíteni a fát feldíszíteni és figurákat hajtogatni.

Veszélovski Gábor 7. o.

A karácsony a szeretet meghitt ünnepe. Együtt van a család és boldogok. Ilyenkor senki sem veszünk. Jó ajándékot kapni. Nekem a legnagyobb öröm mégis az lenne, ha hazajönné anyukám, és együtt töltenénk a karácsonyt.

Bozsó Szilvia 7. o.

„Ha a jövő évről akarsz gondoskodni,
vess magot;
Ha egy évtizeddel számolsz,
ültess fát!
Ha terved egy életre szól, embert nevelj!”

(kínai bölcsék)

Kedves Olvasók!

Engedjék meg, hogy néhány mondatban bemutassam az óvodánkat, ahol az Önök gyermekeinek, unokáinak a nevelése az elsődleges feladatunk.

A 35 férőhelyes óvodában, két vegyes csoportban foglalkozunk a gyermekekkel (mindkét csoportban arányosan vannak elosztva a kis, középsős és nagycsoportos korúak.)

Aki figyelemmel kísérte intézményünk működését, az bizonyára tapasztalta, hogy az utóbbi tíz esztendőben igen sok változáson ment keresztül. Megújult mind külsőleg, mind belsőleg.

Bekötötték az ivóvizet, a telefont és a földgázt. Azóta egyenletes meleget tudunk biztosítani a gyermekek számára. Kialakítottunk egy szép mosdót, teljes kicserélésre került a szennyvízhálózat, megtörtént az óvoda épületének külső, belső felújítása, festése. Az elkövetkezendő években ilyen mértékű fejlesztésekre csak akkor lesz lehetőségünk, ha központilag

megfelelő támogatást kapunk rá, vagy pályázati úton sikerül elegendő anyagi forráshoz jutnunk. Éppen ezért a fenntartó önkormányzattal együtt továbbra is részt veszünk a kiírt pályázatokon annak érdekében, hogy minél jobb körülményeket teremthessünk a kisgyermekek neveléséhez. Főként pályázati keretből sikerült megvalósítanunk: a konyhai berendezések korszerűsítését; az udvar parkosítását; udvari játékok készítését; szemléltetőeszközök, tornaszerek, könyvek, értelemfejlesztő játékok vásárlását; új bútorok beszerzését. Ebből a pénzből tudtuk jutányos áron elvinni a gyerekeket úszni, kirándulni. Sajnos egyre több a pályázó, egyre nehezebb nyerni... Éppen ezért még jobban meg kell becsülni azokat az értékeinket, amelyeket eddig már sikerült megteremtünk. Gondolok itt elsősorban az óvoda udvarára! Sokan úgy vélik, hogy ez játszótér, ide mindenkinek be szabad jönni. Sokszor vandál módon tönkreteszik azokat a játékokat, amelyeket csak igen nagy nehézségek árán tudtunk megvalósítani. Szeretném, ha közösen vigyáznánk az óvoda udvarára. Megkérem a szülőket, hogy jobban figyeljenek oda arra, hogy gyermekeik hol és mit játszanak, mert az óvoda udvarán keletkezett anyagi kárt Önöknek kell majd megtéríteni!

Arra törekszünk, hogy a szülők minél gazdagabb képet kapjanak gyermekük személyiségének fejlődéséről.

Nevelőtestületünk fontosnak tartja, hogy az érdeklődő szülők előtt nyitva álljon óvodánk kapuja. Ennek érdekében nagyon sok közös programot, kirándulást szervezünk Budapestre az állatkertbe, cirkuszba, repülőtérre, a Mátrába, Szirákra, Bérre. A szülők vendégeink az ünnepeinken is: mikulás, karácsony, farsang, anyák napja, évzáró, gyermeknap, jeles napok alkalmával.

Szerencsére minden évben akadnak olyan szülők, vállalkozók, akiknek a segítségére számíthatunk, anyagilag és egyéb módon is támogatják az óvodát.

Már négy éve, negyedévente megjelentetjük az OVI-ÚJSÁG-unkat, amelyben a szülőkhöz és a gyermekekhez is egyaránt szólunk.

A külső változásokkal együtt megváltozott az óvodai nevelésünk is. 1999. szeptember 1-től az Epochális rendszerű óvodai nevelési programot adaptáltuk a helyi sajátosságoknak megfelelően. Óvónőink főiskolai végzettséggel rendelkeznek és folyamatosan képzik magukat, új módszerekkel, eszközökkel ismerkednek meg.

Szűcs Alexandra rajza

A technikai dolgozókkal együtt arra törekszünk, hogy megfelelően kiegészítsük a családi nevelést, és közösen tudatosítsuk a gyermekekben mindazt, ami az életben „jó”, „igaz” és „szép”.

Igen nagy öröm számomra, hogy a szülők körében érdeklődés mutatkozik az óvoda szolgáltatásai iránt. Szép számmal vesznek részt gyermekeikkel együtt a

kézműves foglalkozásokon, a zenés ovi-tornán.

Az óvodánkban mindig történik valamilyen esemény. A Mikulás után lázasan készülődünk a karácsonyra. Már egy évtizede hagyomány nálunk, hogy karácsonykor a „nagyobbak” betlehemes játékot játszanak a maguk, a szülők és a mi örömünkre. A „várakozás” perceiben együtt sütjük a mézeskalácsot, készítjük a különböző karácsonyfadíszeket, és amikor az adventi naptárunkból az utolsó meglepetés is gazdára talál - együtt ünnepeljük a KARÁCSONYT!

Szeretném, ha az évezred utolsó karácsonyán mindenki megtalálná a maga Kékmadarát, hiszen

„A Kékmadarat nem kell távoli országokban keresni.

A Kékmadar mindig velünk van, ha szeretjük egymást,

És örülünk az élet legkisebb ajándékának is.

De mindig elrepül, ha bántjuk egymást,

Ha irigykedve figyeljük a mások örömét.

Mert a Kékmadar maga a boldogság, és kalitkája:

AZ EMBERI SZÍV ”

(Maeterlinck)

Engedjék meg, hogy az óvoda dolgozói nevében is békés ünnepeket kívánjak minden kedves olvasónak, minden héhalmi lakosnak!

Dudásné Teréki Anikó óvodavezető

Népszámlálás

A Magyar Köztársaság területén, így községünkben is a 2001. február 1. és 21. közötti időszakban a természetes személyekről és a lakásokról általános összeírást (népszámlálást) kell tartani. A népszámlálás az ország területén élő, vagy bejelentett lakóhellyel, tartózkodási hellyel rendelkező magyar állampolgárokról, az ország területén három hónapnál hosszabb ideig tartózkodó külföldi állampolgárokról és hontalan személyekről, valamint a menekültekről, továbbá az ország területén lévő lakó- és üdülőegységekre terjed ki, beleértve a közösségi elhelyezést szolgáló intézeteket is.

Az összeírásból kimaradtak pótösszeírását 2001. február 28-ig kell befejezni. A népszámlálás során gyűjtött adatok kizárólag statisztikai célra használhatók. A népszámlálás céljával helyi számlálóbiztosok keresik fel a község lakosságát, kiknek munkáját szíveskedjenek segíteni.

Tóth Tiborné jegyző

Falunk szülötte, Vincze József verseskötete *Az, ami megmaradt* címmel megjelent és korlátozott példányszámban, 600 Ft-os áron kapható a Héhalmi Polgármesteri Hivatalban. A költő ezekkel a szavakkal ajánlja könyvét: *“Gyermekkorom néphagyományokkal és mesékkel teli világa megszerettette velem az irodalmat. Iskolai ünnepségeken szavaltam verseket, és lassan magam is rímfaragó lettem. Bár a sors nekem más pályát szánt, de az irodalom és a más művészetek iránti vonzalom a mai napig megmaradt bennem. Életem derekára az önmagamot kifejezni akarás “akaratfája” – egy picike gyümölcsöt hozott – kis ízelítőt ad munkáimból. Kérem, fogadják szeretettel!”*

Szenteste, december 24.-én, az éjféli mise előtt, fél 12 órakor mutatjuk be a karácsonyi misztériumjátékot a héhalmi gyerekek közreműködésével. Hogy az ünnepet bensőségebbé tudjuk tenni, **megkérjük mindenkit, aki eljön, hogy hozzon magával egy szál gyertyát.** A falu „aprájára” is gondolva a játékot karácsony másnapján, december 26-án a 9 órai szentmise után megismétljük.

Mindenkit szeretettel várunk!

A héhalmi iskolásokkal második éve csatlakoztunk ahhoz az adománygyűjtéshez, melyet a Budapesten található, hajléktalan gyerekeket ideiglenesen befogadó krízisszálló javára rendeztek. Az adományok összegyűjtése most is a Héhalmi Általános Iskolában történt. Bár a tavalyihoz képest idén sokkal kevesebb játék, könyv gyűlt össze, gyerekeink – Kovács Tamás (3.o.), Oláh Norbert (4.o.), Farkas Kitti (5.o.), Csorba Annabella (5.o.), Szűcs Judit (6.o.), Molnár Henrietta (6.o.) – ügyesen szerepeltek az átadó ünnepségen, melyre december 9-én került sor Budapesten, a Pataky Művelődési Központban. Az előadott versekkel, mesével sikerült szép pillanatokat szerezniük az ünnepségen résztvevő adományozóknak és adományozottaknak.

Mindenkinek, aki szerepelt vagy ajándékot küldött, köszönöm!

Kovács Anna könyvtáros

Olvasóink írták

A Héhalmi Hírmondó előző számában láttam egy szép fényképet, ami egy kőkeresztet ábrázolt. Eszembe jutott erről egy régi kezdeményezés, mely sajnos nem valósult meg.

A héhalmi temetőben sok olyan vörös- és fehérmárványból, kézi faragással készült kereszt található, amelyeket ma már nem csinálnak. Ezeknek a muzeális értékű keresztnek a megmentésére volt a szép emlékü Tibor atyának egy ötlete. Azokból a keresztből, melyeknek már nem él a gazdája (és a hozzátartozók hozzájárulnak), a temető fölötti Templom-dombon lehetne készíteni egy Kálváriát. A keresztéken érintetlen maradna az eredeti név, csak a keresztút állomásait jelző számot és szöveget kellene rájuk vésni, vagy egy táblán odaerősíteni. Tibor atya sajnos lebetegedett, az ügy ellefejtődött. Ezt azonban mégsem kellene annyiban hagyni, mert szép lassan mindegyik régi, gazdátlan keresztből kandalló lesz (akkoriban még közel 90 darabot számoltunk össze).

Gondolom, a Polgármester úr – aki szereti megőrizni, megvédeni a muzeális dolgokat – egyet ért velem abban, hogy ezeket a szép faragású kereszteteket meg kellene menteni az utókornak. Azáltal, hogy Kálváriát készítenek belőlük, nemcsak egy „múzeumot” hoznánk létre, hanem funkciót is adnánk a Templom-dombnak. Egy múzeum ugyanis csak akkor él, ha van funkciója is, használják valamire.

Egyúttal szeretném megkérdezni a kedves héhalmiakat, akiknek a tulajdonában van ilyen kereszt, hogy hajlandóak lennének-e azt erre a szép célra felajánlani? Biztos vagyok benne, hogy a szép emlékü Tibor atya is támogatja odafönről ezt az ügyet, és imádkozik azért, hogy valóra váljon.

Id. Kovács Gábor

Tisztelt Polgármesteri Hivatal Dolgozó!

Először is hagy gratuláljak a Héhalmi Hírmondó újság szerkesztőinek. Nagyon megható volt a Mindenszentek-halottak napi szám. Az Atya bemutatása is tetszett. Reméljük Ő is itt fog megőregedni közöttünk, a mi kis falunkban. Jó öltet volt az újság közepén, hogy leírták a buszjáratokat, meg az orvosi rendeléseket. Sajnos mindig vannak barbárok, akik letépi. Az augusztus 20. rendezvény is nagyon szépen és jól sikerült. Ilyen a környékben sehol sem volt! Dicséret érte a Polgármester Úrnak, aki rengeteg dolgot csinált már a mi kis falunkért, és azoknak, akik még segítettek neki.

Továbbra is nagyon jó egészséget és sok sikert kívánok neki és a többi segítőtársának is!

Maradok tisztelettel: özv. Szűcs Józsefné

Héhalom Önkormányzat Képviselő Testületének
időszakos kiadványa

Szerkeszti: a Szerkesztő Bizottság

Szerkesztőség: 3041 Héhalom, Petőfi út 1.

Telefon: 32-482-045

Felelős kiadó: Szilágyi Albert polgármester

Kiadja: az Önkormányzat

Tördelés és nyomdai előkészítés:

PharmaBER Bt.

Készült 400 példányban.